

SZÉKESFEJÉRVÁR.

TÁRSADALMI HETILAP.

A fejmegyei gazdasági-egylet, községi jegyzők, iskolatanács és a tanítók egyletének közlönye.

Megjelen minden vasárnap.

A lap ára

házhöz hordással vagy postán küldve:
Egy évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.

Hirdetmény

a bélyegdíjon felül, minden három hasábos petitsor:
Megrendelőinktől 6 — nem megrendelőinktől 8 kr-ért ígattatik be.

1872. ápril 7-én.

14. szám.

III. félévi folyam.

A lap szellemi részét illető közlemények „Székesfejérvár” szerkesztőségéhez, — belváros, Láng szítás féle ház — küldendők.

A lap ára, hirdetmények és a hirdetményekért díjak a „kiadó-hivatal” Klökner Péter könyvkereskedésében vétetnek fel.

Nyilttérbeni közlemények után három hasábos petitsorért 10 kr. fizetendő.

✉ Kéziratok nem küldetnek vissza. ✉

Iparosainknak.

(Folytatás és vége.)

Van azonban a magyarországi iparos osztálynak e sérelmeken kívülálló, egy magában rejlő olyan hibája, melyet ha rossz néven vesz is, de azt kimondani elodázhatlan kötelességünknek ismerjük. Ki kell mondani, hogy a magyar iparos nem igyekszik szakmájában magasabb kiképzést nyerni, elégnék tartja, hogy mesterségét a műhelyben megtanulja, s megvárja míg a haladásában gátat nem ismerő külföld újabb és újabb találmányaival a tükély felé törekszik.

Innét van az, hogy magyar iparosaink helyzetükön javítani nem bírnak, mert a régi szerenségtelen czéhrendszer oskolájában növekedve az egyesülés nagy eszméjét kerülik, — s mint a magyar mondja: a hány, annyi felé huz

Csak egy esetet említünk fel, például: — a vidéki vásározás. Mióta a kormány vásár engedélyekkel elárasztotta a vidéket, ugyszólván alig van falu, mely ilyen engedéllyel ne bírna, azóta nem hisszük, hogy legyen iparosaink közül valaki, — ki be ne ismerné, hogy e vásározás a szegény iparost a bukás örvényébe vezeti.

Ez pedig, hogy elkerülhetlen kiderül abból, hogy van olyan hét, melyben három-négy ilyen falusi vásár tartatik. — Ha a napi-munkája után élő mesterember árucikkeiért pénzt akar látni, kell hogy e vásárokat jöremény fejébe látogassa. Egyszer sikerül munkáján túladni százszor meg nem, s azért mégis százszor fizeti a fuvar, mely kárba vész utiköltségeivel együtt.

Ezenfelül elveszt hetenként három négy munka napot, sőt ha az ut fíradalmait kipihenni akarja, elvesztheti az egész hetet is.

Be kell tehát látni mindenkinek, hogy ezen állapot fenn nem tartható annál is inkább, mert a gyári készítményekkel, melyek naponként nagyobb mennyi ségben özönlik el a piacot, a kézműipar versenyezni nem képes, s így a kézműiparosnak maga iránti első kötelessége e tekintetben helyzetén javítani. Ezt pedig

csak úgy teheti, ha lerázza magáról a czéhrendszer hagyományos hibáit, — ha belátja, hogy a mi a régi időben tán hasznos és üdvös volt, az az iparszabadság idejében reá nézve veszélyes és káros, ha a helyett, hogy minden iparág egy külön kuezkóban vonul és elszigetelve őrzi magát mint a gubóba kötött hernyó, az egyesülés eszméjét elfogadva, társaságba lépve, közakarattal egymást támogatva oda törekednek, hogy az általános iparral saját iparágát is emelhetné.

Felhoztuk tehát a vásározást, feleljünk is tehát miként lehetne e bajon segíteni.

Az egyes czéhekből netalán alakulandó kis ipar-testületek kérvénye a kormány gépezetében illesztett kerekék közt megtörik és elenyészik. Ha azt akarjuk, hogy kérelmünknek sikeres eredménye legyen, szükséges, hogy a magyarországi összes iparosok egyesülve kijelentsék a kormány és törvényhozó testület előtt, hogy ők fenntarthatásuk érdekében követelik, miszerint a kézműipar-gyártmányokra a vásárok betiltassanak s helyébe oly áruaktárak, melyekben a kézműves kész munkáját minden pillanatban haszonnal értékesíthesse, állíttassanak fel.

Egyelőre tehát felhívjuk iparosainkat, hogy siessenek megragadni a mostani kedvező alkalmat, egyesüljenek egy testületté, mert csak ez az egyetlen mód van arra nézve, hogy anyagilag és erkölcsileg javíthassanak helyzetükön. A czéhrendszer hasonlít ama szármászálhoz, melyhez a vízbefuldokló kapaszkodik. Az ész azt parancsolja, hagyjuk el azt, a mi meg nem menthet és kapaszkodjunk abba, mely minket a jólét partjaira vezet. A. T.

Ismertetés.

Pótlék a várkapu-torony stb. czímű czik-
kenhez.

Minden régi épület két szempontból jöhet főleg tekintet alá. Először, mint a műépítmény, másodsor, mint történeti emlék.

Hogy a többször említett várkapu-torony műemlék nem lehetett, azt úgy hiszem az építészet történetében járatlan is beláthatta, ha az épületet közelebbről figyelembe vette, észlelhette rajta az utólagos toldást, kiegészítést. Azonban hogy mint historiai emlékek még akkor is, ha később építve, vagy kiigazítva volt: jelentősége van, az bizonyos, mivel történetileg nevezetes helyet jelzett, s így méltán megérdemli, hogy róla kegyelettel emlékezzünk, s e helyet az utódok előtt is könnyen felismerhetővé tegyük.

Hogy továbbá, egy oly térkép összeállítása óhaj-
tandó, mely a történetileg nevezetes épületeket, emlé-
keket stb. foglalná magában, azt hosszasan indokolni felesleges. Némi felvilágosításul azonban a következők vagyok bátor felhozni.

Midőn évek előtt az itteni régi basilika ásatása szoba jött a nagytemplom fekvése iránt némi vitakö-
zés volt. A többek közt jeles régiségtudósunk II. a „Vasárnapi Ujság”-ban nemcsak alaprajzát tüntette elő a basilikának, hanem fekvését is. E rajz szerint a nagy templom a mai Fazekas-tért részut irányban metszette. Akkor többen esodálkozhattak azon, mint lehet valamely régi, a föld alá temetett épületnek helyét ily részletesen kimutatni? Figyelmemet nem kerülte el azon körülmény, mely szerint a basilika fekvése iránt felhozott adatokat nem találtam eléggé biztosnak. Vártam az ásatásokat. Az eredmény az lett, hogy a basilika nyugati oldala, jóval távolabb fokúdt, mint kimutatva volt, — hoszoldalaival pedig nem részut, hanem közel párvonalulag húzódott az utca hosszához, egy részével a püspök kert alá nyomulván. Az utczabáni részutfekvés igen kívánatos lett volna, mivel ekkor az ásatást az épület egész terjedelmében lehetett volna érvényesíteni, s nem mint történt a beszüntetés (illetőleg tilalom miatt) az érdekes helynél félbeszakítani.

Ha már ily nevezetes épület fekvésénél is bizonytalanságban voltunk, mit szóljunk a többi emlékhelyekről. Azonban, ha a régi basilika helyét előtüntető használható térkép állt volna rendelkezésünkre, mely-

Egyet a bérkoecsisoknak is adok a miért a tarifát nem tartják meg.

Egyet a baromi piacon ügyelgő kofáknak, a miért a szemtelenség és gorombaságban magukat naponként tükélyesbíteni igyekeznek, s mert elég ügyességgel, lelki erővel és kitarással bírnak a rendőrség intézkedései ellen küzdeni.

Ezt a halászoknak szántam, mert bár a közönség bizton tudja, — hogy okszerű kezelés mellett felényi vagy negyedrészt áron fogyaszthatná a halat, ők még is bebizonyítják, hogy nekünk, kik ugyszólván hallal vagyunk körülveve — azt hallatlan magas árért kell fizetni.

Ezt adom azon polgártársaimnak, kik a közjót annyira szívükön hordozzák, hogy udvaraikról a szemtetet is, az utczai szemét elhordására rendelt közkocsin vitetik el.

Ezt azoknak adom, kik a városmajorban közös vágóhidat építettek, még pedig oly ügyesen, hogy par-fumról annak a városnegyednek, melyben áll, soha nem kell gondoskodni.

Ezt a buzapiacz háztulajdonosainak azon türelemért, melyet ott lakásuk által tanusítanak.

Ezt a Széchenyi és budai-ut administratorainak, azon bölcsességért, — melyel kifundálták, hogy a legnagyobb közlekedési utra az ut szélességének csak felére építettek hidat.

Nem meríthetem ki emlékeim tárházát, — mert ebből még pünkösdi rózsákkal is kell szolgálnom, — hanem azért még ezt az egyet odanyujtom az új bizottsági tagoknak, azon óhajással, hogy igyekezzenek az elmaradottakat pótolni, — mert szeretnénk jövőre szebb pirostojásokkal kedveskedni.

TÁRCZA.

Piros tojások.

Rettentő mélyen tisztelt rekesztő, akarám mondani szerkesztő, vagyis rekesztett és szerkesztett ur! — Bizván bizvást tudva, hogy mélybelátása nem hasonlítható össze az enyémmel; mert tollam hegye csak oly mélységre száll a kalamáris nedvességébe, a meny-nyi épen szükséges e sorok megirhatására, még el-
lenkezőleg nagyszád előtt a diogenesi feneketlen hordó is színházi látcsővé törpül, melyen keresztül tekintve e nagyvilág egy halavány szürke ködbe burkolt piros tojásnak látszik, melyre a szeszélyes sors kénye kedve szerint oly jelvényeket farag, hogy a tojásan élő, s magokat valami világrendítő néprek képzelő népek ijedtökben még csak nem is praenumérálnak.

Hogy pedig mennyire illetlen dolog ez, kitétszik onnét, miszerint én a született pasa a paschale után beszélek a piros tojásokról, rendszeren egy héttel kullogva az események után, hasonlóan, mint a székesfejérvári piacon végig döcögő szekér törtkerekéi után a savanyuképi kocsis, ki midőn az Istent és annak minden szentjeit hűségesen fenhangon elősorolja, tit-

kon a felett elmélkedik, hogy tulajdonképen ha már szállító eszközt a követet annyira tönkre tette, miért szedik a sorompónál a követetvámot? mert ily formán róla két rendbeli bőr fejtetik le, a mennyiben a vámoson kívül a követet maga is vámot szed.

Összetörvén nemcsak a kereket, hanem a kocsin lévő tojások egy részét is; nekem azonban mégis jutott annyi, a mennyi szükséges volt, hogy azokat pirosra festve husvéti emlékül szétoszthassam, mindegyikre reá karczolván az emlékiratot is.

Ime ezt azon láthatlan szellemeknek ajánlom, kik a sóstói sétatért tisztán tartják.

Ezt azoknak, kik a polgári kórházhoz vezető mű-
utat feltalálták és létesítették. — Ez a többi utak fe-
lett azon előnyvel bír, hogy kocsival nem járható s
így az utjavítás költsége megtakarítható.

Ezt a mult bizottsági tagok választásakor Isten-
ben megboldogult hercegek, grófok, bárók, vaczako-
sok és egyéb köznemesek lelkeinek, kiknek por-
hüvelyé a Friedl-féle elpakolástól még jó távol legyen,
s ha már éppen szükségük leend reá, hogy a föld
alatt a bábosok által öntendő világosság fényeskedjék
nekik, az inkább a sötét pinézében telt hordók kö-
zött eszközöltessék.

Ezt itt, a legszebbiket a kiadónknak adom, an-
nak emlékére, hogy szerencsésen meggyógyult, jótá-
náskeppen azt karczoltam reá, hogy egészségére ez
után jobban vigyázzon, mert a ki szeret sokszor és
sokat *bevenni*, ha keveset *ad ki*, könnyen szorulást kap.

Ezt ajánlom azon hangyaszorgalmu valakiknek,
kik az éjen át felfogott illatos nedveket reggelenként
a palotakapui lépcsőzet cisternájába gyűjtik össze, s
azon járó-kelő közönséget azon kellemes s hasznos
helyzetbe hozzák, hogy három napig közülök senki-
nek sem jut eszébe az evés.

nek nyomán a nagy templom fekvését előre meghatároztuk volna — nevezetesen, mennyire vonul az el a püspök-kert alatt s lehet-e ezen részekhez jutni? az ásatás körülményei, eredményei, költségei stb. iránt jobban lehattunk volna már előre tájékozva.

Falcsay István.

Megyei.

Póttárgysorozat. 1872. évi ápril 8-án tartandó bizottsági közgyűlésre.

1. Indítvány, a szolgabírók mellett alkalmazott inokoknak szolgabírói segéd címmel és tágabb hatáskörrel való felruházása iránt.
 2. Indítvány egy megyei régészeti és történelmi egylet, s ezzel kapcsolatban megyei régiségtár alakítása tárgyában.
 3. Indítvány a közérdekű országos törvényeknek azonnali megészertése kihirdetése tárgyában.
 4. Indítvány az eddigi ingyenes közmunka helyett jövődélre a közutaknak az egyenes adóra alapított kivétel utján készíttetése tárgyában.
 5. Közmunka miniszter leirata a közlekedési vállalatoknál a magyar nyelv, mint hivatalos nyelvnek alkalmazása iránt.
 6. Földművelési miniszter leirata, az új ipartörvény szelleméből folyó intézkedések megtétele tárgyában.
 7. Állandó választmány jelentése, a titkos szavazás módzata és a közgyűlések határideje tárgyában.
 8. Állandó választmány és szakosztályainak február 12-én történt megalakulásáról.
 9. Állandó választmány előterjesztése a megyei árvaszekciónak a szervezeti munkát némely részeinek módosítása iránt beadott jelentésére.
 10. Állandó választmány előterjesztése a megye tulajdonát képezett házak eladási árának a kincstártól visszakövetelése iránt.
 11. Állandó választmány előterjesztése Forster Józ. lapszerkesztő kérelme tárgyában, mely szerint 300 forintnyi évi átalányért folyamodik.
 12. Állandó választmány előterjesztése az 1872. évi közmunkaerő felhasználása, az utasportozati terv, költségvetés és a közmunkaügygel egybefüggő egyéb tárgyakban s az utmesterek fizetéseinek felemelése iránt.
- Kiadott ápril 5-én délben. Bóné, főjegyző.

Gazdasági.

Felhívás fejérmegye juhtenyésztő gazdáihoz.

Tapasztaltam, hogy helyel-közzel a fejérmegyei gazdasági-egylet felhívása kiállításunk érdekében oda magyarázatot, mintha a gyapju és a finom gyapjuijuk nem szerepelne abban, vagy némileg mellőztetnék. — Pótlólag tehát és magyarázólag megjegyzem, hogy épen ezen juh kiállítás volt kiindulási pontunk.

A bírálat és díjazás csak azért mellőztetett, mert annyi kiváló tenyésztő között nem érezte magát az egylet sem bírálat sem serkentő szerepre hivatottnak: hanem csak alkalmat kívánt szolgáltatni a megye juhtenyésztési képességének felismerésére és a tenyésztők bírálatának kiüthetőségére. Oly kiváló súlyt fektet az egylet arra, — hogy jeles nyájaink e kiállításon egytől-egyig képviseltessek, minek folytán a tenyésztőket ezen nyilvános felhívás által újabban is megkérni hivatottnak tartom magamat, — hogy sziveskedjenek küldeményeik által a kiállítást és vele a gyapju-termelést emelni.

Gróf Zichy Nándor,

mint a fejérmegyei gazdasági-egylet elnöke.

A földművelés, ipar és kereskedelmi magy. kir. ministerium f. évi január 2-án kelt leiratában a kiállítás elhelyezésére az itteni katonai méntelep kaszárnya helyiségét átengedvén, e szép és igen alkalmas helyiség felett az ez iránt kiküldött bizottság úgy intézkedett, hogy a gazdasági és egyéb szerek a fedett nagy lovardában, az állatok pedig a tágas, tiszta és szellős istállóban fognak elhelyeztetni.

Felhívjuk különösen gazda-közönségünket, hogy ezen érdekes eseményt figyelmébe méltassa.

Felhívás.

Kégl György a fejérmegyei gazdasági-egylet alelnökének lemondása folytán ezen állás üresedésbe jött; minek folytán a f. g. e. t. tagjai az e czélra kikérendő lövelde helyiségben, f. hó 22-én azaz vásár hétfőjén tartandó alelnök választó gyűlésre meghivatnak.

Fekete János, titkár.

Levelezések.

Sz.-Fejérvár, ápril 1. 1872.

T. szerkesztő úr! Bár tudom azt, hogy politikai kérdések tárgyalásáról szóló közlemények nem szivesen látott vendégei, most az egyszer engedjen meg, hogy a mai nap eseményeit ha politikai színezetűek is, de társadalmi életünket közelről érdekelvén, azokat becses lapja hasábjain felemlíthessem.

Schvarcz Gyula városunk orsz. képviselője körünkben érkezvén, a választókat ma délelőtti 10 órára

a „magyar király“ szállodához hívta egybe, hogy eddigi működését, illetőleg annak indokait velük megismertesse.

Miután a napisajtó ezt már bonczkése alá vette, a választók között is nézetkülönbség és itt-ott aggodalom is merült föl, a képviselő úr politikai hitvallását illetőleg, az ez okozta izgatottság és a képviselő úr teendő nyilatkozata iránti kíváncsiság ezeket gyűjtött egybe, kik előtt képviselő úr eddigi eljárásának helyességét egy óra hosszáig tartó beszédben indokolván ez által a mennyire én kivehettem a választók legnagyobb részét megnyugtanni sikerült, s így alig hihető, hogy országgyűlési képviselőnknek ellenjelöltje akadna. Ezen eseményt azért is szükségesnek véltem felemlíteni, — mert eltekintve politikai részétől városunk társadalmi életére nagy fontosságú örvendetes jelenséget tapasztaltam.

Tapasztaltam ugyanis, hogy a politikai pártszervevények által szétéptett egyetértes tán ismét erősen egybeforva visszatér, s jövőben házi ügyeink elintézése körül is nem a politikai pártszínezet, hanem hazánk és városunk közjára leend az egyedüli irányadó.

E nagyon alapos reményünket még inkább fokozza azon körülmény, hogy az újonnan választott városi bizottsági tagok, folyó évi mártius 24-iki értekezletén Zsombóry Ede úr indítványa folytán elfogadtatott azon szép eszme, hogy egyesült erővel, politikai pártszínezet nélkül működjék a közjóra, legyen mindennél előbb való a város érdeke, a város közjára. Mentessék meg és tartassék fön a hatóság tekintélye és becsülete. Azt hiszem, hogy nincs e nemes város lakosai közt egy is, ki az ott kifejezett azon óhajra nézve, hogyha kezét fogunk, ha pártkülönbség nélkül vállvetve fogjuk hordani városunk közös terhet, akkor az egyetértés jótékony szelleme fog körülölelni bennünket, akkor ismét visszaszáll a béke zilált hatósági életünkbe, vissza társadalmunkba, — s akkor nyugodt kebellet mondhatjuk el mindannyian, hogy hiven teljesítettük polgári kötelességünket.

Nem mulaszthatom el ez alkalommal megkérni az illetőket, ne tépjék fel a hegedő sebeket, egyakarattal, egyetértéssel az értelem világossága vezessen bennünket, ez tegye lehetővé, — hogy a béke angyala karjain haladhassunk társadalmi reformkérdéseink czélja felé előre.

r. l.

Vaál 1872. mártius 28.

T. szerkesztő ur! Vaáli kerületben a követválasztási előkészületek nem mondhatni, — hogy valami élénke lennének. A jobbpárt részben már szervezte magát, s egyhangulag felléptetett jelöltje Ürményi Pál ur. — A baloldal még nincs egészen megállapodva, ha vajon ujjal Salamon Lajos urat léptesse-e fel, vagy egy más egyeniséget. — Többfelől hallatszott, mintha Törs Kálmánt a „Hon“ jeles tollu és képzettségű munkatársát óhajtanák balpárti jelöltül.

Most a jótétemények megköszönéséhez fogok.

Sokan hiszem, — hogy e jótéteményeket mind a beállott követválasztás természetes következményének tartják, csatlakoznak azonban rettenetesen, mert nsgos Ürményi Pál ur évek óta gyakorolja a jó cselekedeteket. — Közlebről, hogy a népet megszabadítsa a katonatartás nagy nyűgétől, kaszárnyát alakított és ott ad ingyen helyet a katonaságnak. Hogy a nép világosodjék olvasóköri felállítását legnagyobb szeretettel elősegíté, lakást bebutorozva és hat rendbeli politikai és gazdasági lapot ajándékozott. Ápril hó 1-én a kör megnyitott.

A vaáli ref. egyházzal ujjal éreztető jóságát, mert az iskola részére I hold kerti földet ajándékozott örök adományként, ezenfelül f. hó 24-én tartott közvizsga alkalmával ő méltósága figyelme kiterjedt az iskolás gyermekekre, mert a kis muzsáknak ajándékol küldött 10 frtot és 15 frt. áru érdekes könyveket szeretett rector urunknak t. Barsi Mihály urnak pedig jeles történelmi könyveket ajándékozott. Ezen s több jótétemények arra indítják a vaáli ref. egyház hivat, hogy nyilvános köszönetet mondjanak és hálaükről s szeretetükről méltóságos urat és uri családját biztosítsák.

Mintthon vidéki híreket közlök, megírom azt is, hogy Gyúron f. hó 24-én tűz volt.

Egy bagja szóna, nem tudni hogyan kigyuladt, azonnal észrevétetvén a szerencsétlenség, nagy veszély nem történt. — Pedig nagyon könnyen lehetett volna, mert szél is fújt s a mellett igen sűrűn vannak a bagják.

Bezárom tudósításom jövőre hagyva a többi.

Szabadszállási.

Törvényszéki tárgyalási terem.

A székesfejérvári e. f. királyi törvényszék f. évi ápril hó 9-ik és 10-ik napján reggeli 9 órakor tartandó nyilvános ülésében a következő polgári perek fognak ítélet hozatal végett előadatni:

Előadó: Sárközy Kálmán tszéki bíró.

7204/p. 871. Molnár János és József soponyai lakos felpereseknek — Diószegi Pál és érdektársai u. o. lakó alperesek ellen, — örökrész s járuléki kiadása iránti perük.

7201/p. 871. A budai m. kir. pénzügyi ügyészségnek néhai Varga Katalin férjeze volt Nagy Andrásné hagyatéka iránt — a szent korona örökösödése tárgyában megindított igény keresete.

8156/p. 871. Németh Istvánné felperesnek, — ifju Megyesi István csákvári lakos ellen — becsületsértési bírság iránti pere.

Előadó: Mader Ferenc tszéki bíró.

1009/p. 72. Fischer Ferenc felperesnek, Borchert János alperes elleni 403 frt. és járuléki iránti pere.

1078/p. 72. Panay Rozália felperesnek — Malesovics János alperes elleni 320 frt. viszkerezeti követelés és járuléki iránti pere.

1100/p. 72. Leichtner és Mautner kereskedő cég felperesnek, — Khon József alperes elleni tulajdonjog megállapítása, s az ennek érvényesítéséhez szükséges okmányok kiadása iránti pere.

1182/p. 72. Rosenfeld Eliás felperesnek, Emhecht Ferenc, Emhecht Károly, Langhammer Mihály, Katits József és Havranek János alperesek elleni — kisebb hatalmaskodás megortlása s a szenvedett károk megtérítése iránti pere.

1306/p. 72. Hahn Jakabnak — Thränhardt L. alperes elleni 1766 frt. 31 kr. o. é. iránti pere.

Ápril hó 13-án reggeli 9 órakor. 537/b. 72. Horváth József és Horváth István elleni súlyos testi sértési bűntűgy.

Május 4-én. 300/b. 72. R. Szabó Sándor elleni súlyos testi sértési bűntűgy.

Május 6-án. 514/b. 72. Súlyos testi sértéssel vádolt Glotz Péter és Glotz János elleni bűntűgy.

578/b. 72. Emberöléssel vádolt ifju Szücs János elleni bűntűgy.

Május 11-én. 2802/b. 71. Hamis esküvésre biztással vádolt Medgyesi János elleni bűntűgy.

313/b. 72. Takács János elleni súlyos testi sértési bűntűgy.

Május 23-án. 181/b. 72. Takács Béni és Takács János elleni nyilvános erőszakoskodási bűntűgy.

225/b. 72. Gyermekek eltipratással vádolt Gémesy János elleni bűntűgy.

Május 25-én. 178/b. 72. Gyilkosság kísérletével vádolt Pánczél Mihály elleni bűntűgy.

Székesfejérvári kir. törvényszéknek 1872-ik évi Ápril 12-én reggeli 10 órakor tartandó nyilvános telekkönyvi tanács ülésében ítélet alá bocsájtatik:

Mészöly Lőrincz k. tszéki bíró által:

656/870. sz. a. Sándor Julianna férjezett László Ádámné mint felperesnek — özvegy Kajdosci Jánosné szül. László Eszter, ugy is mint kiskoru gyermekei term. és tör. gyámnya, ugy néhai Kajdosci János nagykoru gyermekei: Kajdosci Julianna özv. Kálmán Ferenczné, Kajdosci Zsuzsánna, ifju Bédi Péterné, Kajdosci István és özv. Kajdosci Jánosné szül. Pahocza Julianna, mint kk. gyermeke Kajdosci János gyámnya alperesek elleni telekkönyvi kiigazítási keresete.

Zsombóry Ede k. tszéki bíró által.

4035/869. sz. a. Pertl Antal, Anna, Mária és Magdolna mint felpereseknek — Schneider Magdolna előbb Pertl Györgyné, jelenleg férjezett Neukunst Józsefné alperes elleni tulajdonjogi igény-keresete.

Kelt Székesfejérvárott 1872. ápril 3-án.

Kiadta: Havas József, tszéki kiadó.

Vegyések.

József főherczeg ő fensége folyó hó 4-én, az itt elhelyezve levő lovas és gyalog honvédség felett tartandó vizsga és szemlére megérkezett, s mint ő fensége mondá, mindig kellemes érzés fogja el, ha teendői városunkba vezérlik. Pár napi itt időzés után ő fensége e hó 6-án körünkől eltávozott.

Kegyeltes ünnepély. F. hó 2-án érzékeny kis ünnepélyvel kezdetett meg a hosszutemetői kápolna alapjának ásatása. Még az idő is reménytelenül kedvezett, — mert előbbi zordon alakját kellemes tavaszi napra változtatta át. Már reggel öt óra után számosan sereglettek ki a mindenki által bensőleg kegyelt temető helyre, ugy hogy a kápolna környéke a sokaságtól el vala lepve. — Reggeli 6 órakor isteni szolgálat és alkalmi beszéd tartatott az ünnepély okáról és jelentőségéről. Ezek után mindenki az ujon építendő kápolna helyére vonult, — hol már előbbi napokban Hübner Nándor építész ur által az egész alap kijelelve vala. Az alapátást megkezdé, ki az isteni szolgálatot tartá, Pauer János cz. püspök ur, ki ásóval kezében első emelt ki az alaphelyről földet. Majd ezután ugyanezt cselekedték a nemes város jelenvolt tisztikarának s az építkezési bizottmányának tagjai, maga az építész ur és családja, — s a városnak ez ünnepélyben résztvett minden rangu polgárai, sőt asszonyok, gyermekek, — ékes öltözékű kedves leánykák, kik mindannyian emlékül néhány ásóval földet emeltek ki a kápolna alaphelyéről. — Többen pedig a város lakosai közül önként vállalkoztak az alpnak ingyen kiásatására. — A nemes tett öntudata legyen egyik jutalma s állandó emléke ezen szép cselekedetnek.

Nyilvános köszönet. — A főrealtanoda részére: Rosznagl Antal ur egy decimális mérleget, Kund Endre ur nagymennyiségű phosphort, — Fischer Dezső ur a herendi porcellán-gyár leírásának kíséretében egy utánzott chinai porcellán vázát adományozott.

Az intézet és a tanuló ifjuság nevében fogadják forró köszönetünket. Sz.-Fejérvárott 1872. mártius 29. Mendlik Alajos, főrealtanodai id. igazgató.